१२ सर्गेः यानासनसंत्रयदेधीभावाः षट् तच यसिन् गुणे खितः प्रश्चेदि हस्यः पश्चामीति दुर्गसेत्वणिक् क्षिष्ठ्रस्यनिवेष्णनवान् द्रव्यहस्विनकक्षाण्यात्मनः प्रवक्तियतं परस्य चैतानि हम्नं गुण मातिष्ठेत् सा वृद्धः यसिन् गुणे स्थितस्य कर्षणामुपघातं पश्चेत् नेतरस्य तसिन्न तिष्ठेत् सचयः स्वकर्षणां वृद्धि गुणेनाभिपश्चेदेतत् स्थानमित्यनेन मार्गेण योविजिगीषुः वृद्धिचयस्थानगतामात्मनः परस्य वृद्तिमजसं श्रयत् प्रसमीचमाणोनिक्पयन् सन्धादिषु षङ्गणेषु घटेत यतेत तं विजिगीषु लच्नीः राज्यश्रीः चञ्चलापि न मुञ्चति गुणश्चिद्धान्यद्वावद्धलान्॥ २६॥

भ० वृद्धीत्यादि। नीतिरेव कीह शीत्यपेचा या मिदमुच्यते यो जि गीषुः सिर्मा विग्रही या नमा सनं देध मा अग्रदति षहुणा एषु घटत चेष्टेत तं लच्छी यञ्चलापि न मुच्चित गुणवद्धलात् चञ्च लश्र ब्हें छिटः जिगोषुः कीह शः अजसं सततं वृद्धिचय खानगतां तत्स विभिन्नो मात्मानः पर खच वृद्धितं प्रसमीच माणः विचार यन् वृद्धि वृद्धिनं कीषादेः चया ऽपचयः परकेषादेः खानं खितिर्मित्र दुर्गवणिक् प्रथादेः ॥ २६॥

उपेचणीयैरपरस्य वृद्धिः प्रनष्टनीतेरजितेन्द्रियस्य। मदादियुक्तस्य विरागचेतुः समूखघातं विनिचन्ति यान्ते॥ २०॥

श्रील सकालायच विजिगीपुणा परवृद्धिरूपेचणीयेति दर्शय न्नाइ उपेत्यादि। परः श्रचुः प्रनष्टनीतिलादिजितेन्द्रियः न